

ВЕЧЕРЊЕ НОВОСТИ

Бр. 55.

Петак, 21. Децембра 1918.
БЕОГРАД.

Излазе сваког дана у 4 сата по подне.

Цена 20 п. дин. или 40 хелера.

ГОДИНА XXI.

Рукопис и претплату треба слати:
Уредништву ВЕЧЕРЊИХ НОВОСТИ
БЕОГРАД, Космајска ул. бр. 28.

Генерал МИЛОШ М. ВАСИЋ.

Генерал МИЛОШ М. ВАСИЋ

Генерал Васић спада међу најдаровитије и најинтелигентније српске офицере. Рођен је у селу Неминикућама (срез космајски, округа београдског) 27. фебруара 1859. од оца Милоја и матере Милице. У Београду је учио гимназију и положио испит зрелости. Као ђак шестог разреда гимназије учествовао је као добровољац коњаник у другом српско-турском рату 1877—8 године. По положеној матури ступио је у филолошко-историјски одсек философског факултета Велике Школе, где је провео годину дана. Али жеља за војском била је код њега тако јака, да је ступио 1880. г. у Војну Академију. Васић припада XIII класи питомца Војне Академије, која је дала наше најбоље офицере. Као потпоручник учествовао је 1885. у српско-бугарском рату, и одликовао се у борбама на Безлику и на Царевом Брду испред Делчаног Кладенца. После рата свршио је вишу школу Војне Академије и послат је био на годину дана у аустро-угарску војску ради проучавања. За тим је прешао у генералштабну струку. Командовао је ескадроном, четом и пешадиским пуком. Као млад потпуковник био је министар војни у кабинету Алексе С. Јовановић 1900. године. На министарском положају Васић је развио своје необичне организаторске способности. Садања организаци-

ја наше Народне Војске његово је дело, и заснована је на принципу, да војска буде бројно што јача, што је донело одличне резултате у нашим ратовима. Васић је као министар устанвио чин војводе, као награду генералима за највеће успехе у рату. После министарског положаја Васић је био наш посланик на Цетињу, а 1904. услед тадањих политичких прилика стављен у пензију. У пензији се Васић и даље бавио неуморно војничким студијама и написао велико и валањано дело: „Висока војничка дисциплина“, а у исто доба бавио се и журналистиком.

У балканском рату 1912. и 1913. године Васић је био српски изасланик у штабу грчке Врховне Команде, и учествовао је у борбама код Јенице Вардара. У рату 1914. год. Васић је добио за команданта дунавске дивизије II позива и учествовао у борбама код Крупња, на Мачковом Камену, на Маљену, Сувобору и код Милановца, а у офанзиви исте године у бојевима од Маљена до Шапца. Приликом нашег одступања Васић је упорно бранио прелаз преко Западне Мораве на Јелици и код Чачка, за тим се борио у Ибарској клисури, код Рашке, Митровице, и на послетку је командовао заштитницом и II армијом код Базар-Шијака, и за своје изврсно држање унапређен је тада за генерала.

Године 1916. на солунском фронту са III армијом зауста-

вио је Бугаре, и чествовао је у освајању Кајмак-Чалана и Груништа.

Наша увећана Отаџбина очекује од високих способности генерала Васића још велике услуге и користи.

Ратне и политичке вести Српска војска у Банату.

Будимпештански лист „Дајчес Фолксблат“ има под насловом „У окупираном Банату“ допис из Тамишвара у коме се између осталог ово вели: Гроф Карољи, када се у Београду бавио ради преговора о закључењу примирја, молио је генерала Франшеа д'Еспереа да се за окупацију Мађарске одреде енглеске и француске трупе. Али се много што шта друкчије догодило него што се очекивало, те су и у Банат ушли Срби да га по наредби главног команданта антанте окупирају. Банатски Срби дочекали су српске трупе са великим одушевљењем и славили су их као ослободиоце. Други део становништва налазио се у скрушеном расположењу, јер се морало претпостављати, да ће српске окупационе трупе отпочети вршити своју самовољу. Али већ први дани донели су у том погледу пријатно разочарење. Срби су изјавили, да је њихова главна цел да одрже мир и ред, и ко их у том послу буде потпомагао моћи ће бити уверени да ће уживати њихову заштиту. Сваки се могао уверити, да Срби са својом изјавом озбиљно мисле. Свуда сам слушао само похвалне речи о Србима. Стање личне и имовне безбедности у Банату, где се год српска војска налази, такво је, да се не може боље пожелети.

Догођају у Немачкој.

„Франкфуртске Новине“ пишу да се може очекивати извесно стабиловање у ситуацији евентуалном променом држања захтева радничких и војничких савета, који треба да се састану 16. децембра.

Неки немачки листови отворено оптужују Хазеа, члана садашње берлинске владе, да је примио више милијона рубаља од руске болшевичке амбасаде: ради изазивања болшевичког покрета у Немачкој.

Дошло је до извесног неспоразума између Еберга шефа берлинске владе и његовог сарадника Хазеа. Хазе је мишљења да руски болшевички делегати треба да присуствују генералном збору радничких и војничких савета у Немачкој; Еберт се томе противи.

Берлинска влада, која држи да се може ослонити на војску, улогорену код Берлина, наредила је претрес главних екстремистичких центара. Орга-

ни екстремиста издали су пак позив радницима, у коме се вели: „Радници, будите спремни, јер трупе, које ће ући у Берлин, одређене су да помогну реакцију.“

Извесно је да силе Споразума, налазећи се пред таквом неизвесном унутр шњом ситуацијом Немачке, не могу да преговарају, нити да праве какве споразуме са садашњом берлинском владом. Оне ће чекати да се та ситуација разјасни.

Сукоб између Вилсона и Сонина.

Из Берна „Сукоб између Сонина и Вилсона“, пише о париским догађајима увек добро обавештени лист „Демократ“ ово: Одлагање Вилсонове посете у Риму није извршено без узрока, јер састанах између Вилсона и Сонина изгледа да није донео никакво сближење према гледиштима Конзулте. Сасвим противно. Захтеви Сонинови, које је он наговестио односно јужне Далмације и Смирче, где је већина грчког становништва, стварно се прогиве Вилсоновом програму. Исто тако изгледа да је и одлагање Верзалске конференције до фебруара потекло због запетости између Италије и савезника. Империјалистичке тежње Сонинове, као и сама његова личност, велике су сметње за споразум између Вилсона и Италије.

Корак у лево.

Ових је дана одржана некаква конференција поштар и телеграфиста и на првом кораку показала се стара слабост, неискреност и несолидност елемената у нашој п. т. струци. Сазивач је овом приликом играо улогу гаврана из Лафонтенове басне, а један уображени господин, који је иза његових леђа стајао, и који је мислио да своме пропалом угледу створи нешто мало моралног капитала и свежне снаге за ново позирање, није се овом приликом увајдио ни колико чела на брису. Али ко ће сложити рогове у врећи? Поштари остају исти и у новоме добу.

Бугарска недела у Македонији.

У Македонију су почели најзад стизати први спроводи грађанског становништва које су Бугари, приликом заузимања српских области 1915 године, одвели из разних села, вароши и интернирали у Бугарској. Међу интерниранима пада у очи знатан број жена и деце. Само у једном спроводу од 140 лица забележено је 30 деце, и то испод десет година. Бугари се нису ограничили на интернирање одраслих људи,

КОЛОСЕУМ

ПРЕДСТАВЕ сваког дана од 4 часа по подне.
Понедеоником и Четвртком нов програм.

КОЛОСЕУМ

